Այսու բարեպատեհ առթիւ կրկին մեր խորին շնորհակալութիւնը նուիրելէն ըզկնի առ Պ. Մկրտիչ Սանասարեանց, նաև կրծանուցանենք մեր Ազգայնոցս, զի նոյն Ազգասէր անձը՝ այսմագրոյս ներկայ Գ. զրդ շրջանին մէջ ևս բարեհաճեցաւ երկու երկու օրինակ Արարատ նուիրել Վանայ, Մշոյ, Կարնոյ, Աղեքսանդրապոլոյ, Դաւրիժոյ և Թէհրանի Ազգ. ուսումնարանաց, և մէն մի օրինակ՝ ի Լէպզիկ և ի Դօրպատ գտնուող երկու մերազնեայ ուսանողաց։

Խմբագրութեան Արարատ Ամսագրոյ

Եթէ պարտ է զերախտիս երախտաւորացն ճանաչել, հապա քանի՞ առաւել այնմ՝ որ ինքնայորդոր Ազգասիրութեամբ բարերարէ, և զօրէն գեղեցկին Յովսէփայ՝ ինքն յօտարութեան պանդխտեալ՝ ոչ զլանայ առատաձեռնութեամբ լցուցանել զկարօտութիւն սովալլուկ եղբարցն, և ոչ թէ զկորստական կերակուր, այլ զմտաւորական լուսաւորութեան բազմախորտիկ սեղան մատակարարէ՝ մաքուր և անխառն ցորեանի հացիւ և անխարդախ կաթամբ՝ ի մայրենական հարազատ անդաստանէ և մեղրածորան ստենէ պատրաստեալ՝ առ՝ ի պարարել և սնուցանել զոսկերս հարազատ որդւոցն Թորգոմեան Ազգիս . . . . . Առ մեզ ճանաչի սոյն վեհ բարերարն՝ ի Սանասարեանց Ազգիս շառաւիղէն բողբոջեալ՝ Մեծարգոյ Մկրտիչ Աղայն ի Ս. Պետերբուրգ բնակեալ, որ հայրենասիրական Ազգիս զգացմամբ՝ զերկու օրինակս յԱրարատ պատուական Ամսագրոյդ ստացեալ՝ յանուն Վասպուրականիս բարեկարգ դպրոցաց նուիրէ շարունակաբար. յորում պարունակեալ զեղեցիկ ճառս և բարոյական ընտիր խրատս Մատաղերամ մանկտիքն ամփոփելով՝ ի խելապատակի իւրեանց, ի շնորհս Ազգիս բարերարացն՝ լիցին քաղաքակրթեալ և պիտանի Անդամք Արամեան Ազգիս։ Ուստի ի գիմաց Վասպուրականիս դպրոցական մատաղերամ Հայ Մանկտւոյն հրապարակաւ զմեր շնորհակալեաց խորին հաւաստիս մատուցանեմք Նորին Ազնուութեան Սանասարեանց բարերարին՝ ի ձեռն Ազգօգուտ և պատուական Ամսագրոյդ, տալով համառօտագիծ գրութեանս հիւրընկալութիւն։

Մնամ Ձեզ և Բարերարիս յաւէտ երախտապարտ Խ. Ծ. Մէրոէն Տ. Ադոմեան, Ադենոդոկ Ազգ. Դ-ոց. Էրէց Վ-ոդ-ոյ-ոնի

Վան Ռասչնորդարան

25. նոյեմ. 1869։

Խմբագրութեան Արարատ Ամսագրոյ

Հոգաբարձութիւնս Աստրախանայ Հայոց Հոգևոր Դպրոցաց՝ շնորհ. ունի խոնարհաբար մատուցանել խմբագրութեան Արարատ ամսագրոյ զբաղուած՝ ի կարգաւորութեանց իւրոց վասն բացման յԱստրախան Օրիորդական Դպրոցի առ՝ ի հրատարակել միջոցաւ ամսագրոյդ՝ ի գիտութիւն բարենախանձ համազգեաց։

Հոգաբարձուք Մինաս Քահանայ Միքիրտչեանց
Գրիգոր Սարգսեան
Սարգիս Բարջլեան։

Թ. 170

է 19 հոկտ. 1870 թ.
Աստրախան

Քաղաք

Հոգաբարձութիւնը Աստրախանայ Հայոց ծխական դպրոցների՝ նկատելով՝ որ աղջկունքը Հոգևորականաց և աղքատ կարգի ժողովրդոց քաղաքիս՝ մանաւանդ որբերը՝ միանգամայն զուրկ են մնում կարևոր դաստիարակութիւնից, որովհետև նոցա ծնողքը չունենալով նիւթական միջոց՝ հարկաւ չեն կարողանում կրթել իւրեանց աղջիկները, որ ժամանակին լինին բարեկիրթ մայրեր, կարևոր դատեց նոցա մտաւոր և բարոյական զարգացման համար բանալ Դպրոց աղջկանց։

Շրջանկատ դատողութիւնից յետոյ՝ այս խնդրոյ վերայ դուրս երևեցաւ, որ Աստրախանայ մէջ յատկապէս Հայերի արական սեռի մանկունքը ուսուցանելոյ համար՝ բաց՝ ի մասնաւոր ուսումնատներից, որք ունին ոմանք Հոգևորականներից, կան երեք ծխական Հոգևոր Դպրոցներ, (երկու դասատունով) մի Արքունական Հայոց ծխական Դպրոց ու Աղաբաբեան գաւառային Հայոց Ուսումնարան. և թէպէտ ցանկալի էր՝ թող թէ և